

● Metin Özarıslan

Devriye

İnsanođlu ezelden ta ebede
Çağlayıp da gelen destanın sürsün
Bilir misin ilahi bir sandıkta
Cevheri nur göze görünmez dürsün

Şüphesiz ki Yaradan ol deyince
Ve elbette vakit zaman gelince
Bilinmez kıvrımlı upuzun ince
Yollar içre yola girer yürürsün

Denmemiştir yolun yokuş engebe
Bilen bilir bađlı bin bir sebebe
Şaşırsan da sen içinde kör ebe
Korkma sakın en az yol kadar hürsün

Yoldasın baş açık hem yalın ayak
Hangi yana dönsen dađ, tepe, koyak
Dayanamaz eprir eyninde şayak
Hakka dođru her adımda büyürsün

Gün olur ki yolun yola karışır
Zaman gelir yaşın yaşla yarışır
Ve nihayet ruh bedenle barışır
Bu döngüde büyümezsen çürürsün.

Hiç unutma tevazunla müsavi
Olduğunda gökten denizden mavi
Kulluğunla ulu ağaçtan kavi
Bozkırda en köksüz ottan da gürsün

Yaşadıkça yaşadığın her öğün
Oluverir sana şölen, toy, düğün
Emin ol nefsinı yendiğın o gün
Didar gören sudan arısın, pürsün